

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 4387

гр. София, 01.06.2022 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 52 състав,
в закрито заседание на 01.06.2022 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Силвия Димитрова

като разгледа дело номер **4898** по описа за **2022** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано на основание постъпила жалба от [фирма], [населено място], в която е посочено, че се оспорва разпореждане, обективизирано в Писмо изх. №ГК-94 от 18.05.2022 г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, адресирано до Началник отдел Г. – Капитан А. в Дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ, с което е разпоредено проби от пратки, съдържащи плодове и зеленчуци с произход Турция, взети на Г. „Капитан А.“ да се изпращат за извършване на лабораторни изпитвания, считано от 20.05.2022 г. в Централна лаборатория за химични изпитвания и контрол /ЦЛХИК/ към БАБХ. В жалбата се твърди, че това разпореждане представлява ИАА, тъй като изцяло покрива дефиницията за такъв по чл.21, ал.1 АПК. Оспорващият счита, че същото е именно волеизявление на административен орган, осъществяващ публични функции, с което грубо се нарушават правата и законните интереси на дружеството жалбоподател. Според жалбоподателя с обжалваното разпореждане Изпълнителния директор на БАБХ незаконно отнема правомощията на дружеството, придобити по реда и при условията на българското и европейското законодателства и предоставени от друг, овластен от закона по-горестоящ административен орган в лицето на Министъра на земеделието и храните със Заповед №РД09-1432/21.12.2012 г. за допълване на Заповед №РД09-1135/31.08.2012 г., по силата на която лабораторията на дружеството, находяща се на адрес област Х., ГКПП „Капитан А.“, хладилен терминал е определена за осъществяване на лабораторни изпитвания на проби от плодове и зеленчуци за съдържание на остатъчни вещества от пестициди за целите на официалния контрол, с което нанася тежък удар върху осъществявания от дружеството бизнес. В жалбата се излагат доводи, че с оспореното разпореждане Изпълнителния директор на БАБХ на практика изменя Заповед №РД09-1432/21.12.2012 г. на Министъра на земеделието и

храните, каквото правомощие няма. С това обосновава извод за нищожност на оспорения акт. По изложените съображения се иска неговата отмяна като издаден в противоречие с чл.37 от Регламент /ЕС/ 2017/625, или при условията на евентуалност да се прогласи нищожността му.

Според оспорващия разпореждането съдържа и разпореждане за предварителното му изпълнение по чл.60 АПК, доколкото в същото е посочено, че следва да се изпълнява от 20.05.2022 г. По изложени доводи за липса на основание за издаването му и липса на мотиви на основание чл.60, ал.6 АПК се иска да се спре допуснатото предварително изпълнение на оспорения акт до решаване на спора по същество.

От ответника е изискана и е изпратена административната преписка, съдържаща заверени копия на Писмо изх. №ГК-94 от 18.05.2022 г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, адресирано до Началник отдел Г. – Капитан А. в Дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ и Заповед №РД11-974/17.05.2022 г. на Изпълнителния директор на БАБХ. Изразено е становище за недопустимост на жалбата с твърдение, че оспореното писмо не представлява ИАА по смисъла на чл.21, ал.1 АПК, а има характер на вътрешноорганизационен акт, издаден от Изпълнителния директор на БАБХ и насочен към подчинен нему служител, ръководещ конкретно звено от системата на агенцията, съдържащ указания по отношение осъществяваната от последния служебна функция. Посочено е, че писмото произтича от Заповед №РД11-974/17.05.2022 г. на Изпълнителния директор на БАБХ, с която Централна лаборатория за химични изпитвания и контрол /ЦЛХИК/ към БАБХ е определена, считано от 20.05.2022 г. да извършва изпитвания на проби за целите на официалния контрол, взети от ГПП за изпитване на остатъци от пестициди по Регламент за изпълнение (ЕС) 2019/1793 на Комисията от 22 октомври 2019 г. и за изпитване на микотоксини по същия Регламент. От Изпълнителния директор на БАБХ са изложени подробни съображения относно законосъобразността на тази заповед, респективно неоснователност на твърденията на жалбоподателя, поради което се счита, че жалбата му е и неоснователна.

Съдът, като прецени жалбата и изложеното в нея във връзка с изпратената административна преписка, приема за установено следното:

Видно от Писмо изх. №ГК-94 от 18.05.2022 г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, същото е адресирано до Началник отдел Г. – Капитан А. в Дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ, като на адресата е предоставена следната информация: Проби от пратки, съдържащи плодове и зеленчуци с произход Р. Турция, взети на Г. „Капитан А.“ в изпълнение на изискванията на Регламент(ЕС) 2019/1793, последно изменен с Регламент (ЕС) 2021/2246 и при спазване на контролната честота на физическите проверки, да се изпращат за извършване на лабораторни изпитвания, считано от 20.05.2022 г. на Централна лаборатория за химични изпитвания и контрол /ЦЛХИК/ към БАБХ. В писмото е посочено, че същото е относно определяне на официална лаборатория за извършване на лабораторни анализи на проби, взети по официален контрол от пратки храни от неживотински произход, попадащи в обхвата на Регламент(ЕС) 2019/1793.

От представената от ответника Заповед №РД 11-974/17.05.2022 г. е видно, че със същата и на основание чл.51, ал.2, вр. ал.1 ЗУАВ и чл.5, ал.1, т.2 и ал.2, т.1 от Устройствения правилник на БАБХ Изпълнителния директор на БАБХ е определил Централна лаборатория за химични изпитвания и контрол /ЦЛХИК/ към БАБХ за извършване на изпитвания на проби за целите на официалния контрол, взети на

одобрените Г. в изпълнение изискванията на съответните регламенти и решения на ЕС по отношение на контрола върху вноса на храни от неживотински произход с произход от трети държави, като са определени вида на изпитванията и условията за извършване на пробите. В т. III е посочено, че заповедта влиза в сила от 20.05.2022 г. Разпоредено е заповедта да се доведе до знанието на конкретно посочени лица на ръководни длъжности в БАБХ.

Видно от представената от оспорващия Заповед №РД09-1432/21.12.2012 г. на Министъра на земеделието и храните, със същата на основание чл.32, ал.1 и ал.2 от Закона за храните /отм./ е допълнена негова Заповед №РД 09-1135/31.08.2012 г., като Изпитвателна лаборатория „Евро Лаб“ е определена за осъществяване на лабораторни изпитвания на проби от плодове и зеленчуци за съдържание на остатъчни вещества от пестициди за целите на официалния контрол на ГКПП „Капитан А.“, обл. Х., терминал „Граничен контрол. От представения по делото констативен протокол от 22.05.2022 г., изготвен от помощник-нотариус, се установява, че на същата дата от 21.00 ч. до 22.00 часа шест лица от „Евро Лаб“ са били в [населено място], в зоната на ГКПП „Капитан А.“, като са желали да изпълняват основаната си трудова дейност като служители на [фирма], което е търговско дружество, изпълняващо дейност като оператор по смисъла на Регламент ЕС 2017/625 на Европейския парламент и на Съвета от 15.03.2017 г., но на същите било абсолютно забранено да осъществяват дейност по товаро-разтоварване на стоки от посочен служител на ВАБХ.

При така установеното от фактическа страна съдът намира жалбата за недопустима както по отношение на оспореното разпореждане, така и по отношение на искането за спиране на наговото изпълнение. Това е така, тъй като Писмо изх. №ГК-94 от 18.05.2022 г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, адресирано до Началник отдел Г. – Капитан А. в Дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ, с което адресатът е уведомен, че проби от пратки, съдържащи плодове и зеленчуци с произход Турция, взети на Г. „Капитан А.“ следва да се изпращат за извършване на лабораторни изпитвания, считано от 20.05.2022 г. в Централна лаборатория за химични изпитвания и контрол /ЦЛХИК/ към БАБХ не съдържа разпореждане, което да представлява ИАА по смисъла на чл.21, ал.1 АПК. Както се прие по-горе, същото е издадено на основание Заповед №РД 11-974/17.05.2022 г., с която на основание чл.51, ал.2, вр. ал.1 ЗУАВ и чл.5, ал.1, т.2 и ал.2, т.1 от Устройствения правилник на БАБХ Изпълнителния директор на БАБХ е определил Централна лаборатория за химични изпитвания и контрол /ЦЛХИК/ към БАБХ за извършване на изпитвания на проби за целите на официалния контрол, взети на одобрените Г. в изпълнение изискванията на съответните регламенти и решения на ЕС по отношение на контрола върху вноса на храни от неживотински произход с произход от трети държави. Следователно същото има уведомителен характер до орган на БАБХ – Началник отдел Г. Капитан А. в Дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ, за действията, които следва да бъдат предприемани въз основа на издадената заповед. Адресат на писмото е Началник отдел Г. – Капитан А. в Дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ. Съгласно чл.4, ал.1 от Закона за администрацията администрацията е организирана в дирекции. Според ал.3 към главните дирекции и дирекциите могат да се създават отдели. Съгласно чл.10 от Устройствения правилник на БАБХ администрацията ѝ е организирана в дирекция "Вътрешен одит"; финансов контролор; обща администрация и специализирана администрация. Съгласно чл.12, ал.1 специализираната администрация е

организирана в посочените дирекции, една от които, по т.11 е Дирекция „Граничен контрол“. Отдел Г. – Капитан А. е отдел към Дирекция „Граничен контрол“, а неговия началник е служител на БАБХ. Предвид това съдът приема, че писмото е вътрешноорганизационен акт, издаден от ръководителя на агенцията и насочен към подчинен му служител, раководещ конкретно звено, съдържащ указания по отношение на осъществяваната от адресата служебна функция. Изложеното води до извод, че оспореното разпореждане в посоченото писмо има характера на вътрешнослужебен акт по смисъла на чл.2, ал.2, т.3 АПК, неподлежащи на самостоятелен съдебен контрол.

Съдът намира, че оспореното разпореждане, обективизирано в писмото, не засяга законни права и интереси на оспорващия, което да е основание за допустимост на съдебния контрол по съображения за приложимост на разпоредбата на чл.2, ал.2, т.3 АПК по отношение на вътрешнослужебните актове, когато с тях се засягат права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица. Според Решение № 21 по к. д. № 18/1995 г. на Конституционния съд, по смисъла на чл.120, ал.2 от Конституцията, административният акт, независимо от теоретичната му квалификация "засяга" граждани и юридически лица, когато нарушава или застрашава техни права или законни интереси. Това обективно нарушаване или застрашаване на субективно право или законен интерес на гражданин или юридическо лице е материалноправното основание за включване на административния акт в кръга на съдебно обжалваемите актове. Това материалноправно основание легитимира процесуалноправния интерес от съдебно обжалване на административния акт, като е недопустимо обжалването му от лице, чиито права и интереси не са нарушени или застрашени. Както се каза по-горе, писмото е с уведомителен характер и е във връзка с издадена Заповед №РД11-974/17.05.2022 г. и съдържа указания по отношение на осъществяваната от адресата служебна функция. Със същото не се регулират отношения с трети лица и не се засягат пряко и непосредствено правата и интересите на жалбоподателя, нито се създават за него задължения. Писмото няма външна насоченост извън адресата, до който е отправено. С него не могат да бъдат нарушени или застрашени права или законни интереси на трети лица, в това число и по отношение на жалбоподателя, тъй като неговото изпълнение или неизпълнение не е правно основание за предприемането нито на правни, нито на фактически действия от служителите на БАБХ.

По определение от чл.2, ал.2, т.3 от АПК, актовете с вътрешноведомствен и организационен характер не подлежат на съдебен контрол, освен ако с тях се засягат права, свободи или законни интереси на граждани или юридически лица. В разглеждания случай не са налице данни за засягане на субективни права или законни интереси на гражданите. Ето защо не може да намери приложение общата клауза за обжалваемост по чл.120, ал. 2 от КРБ. Според изложеното в т.6 от мотивите на Решение № 21/26.10.1995 г. по к. д. № 18/1995 г. на Конституционния съд, оспорването на вътрешнослужебните актове по съдебен ред е допустимо само в случаите, когато същите са изгубили своя чисто тълкувателен или вътрешен характер и проявяват действие "навън" – спрямо трети лица /граждани и юридически лица/, какъвто процесният случай не е. И в процесното писмо и в заповедта, въз основа на която е издадено и която не е изрично оспорена в настоящото производство не е налице произнасяне на административния орган относно правата на оспорващия, които той твърди, че произтичат от посочената от него заповед на Министъра на

земеделието и храните. Следователно, неоснователен е доводът, че същата е изменена изменена с оспорения акт. Съгласно чл.51, ал.1 ЗУАВ, анализът на проби, изпитвания и диагностика за целите на официалния контрол се извършва в собствени лаборатории на ведомствата по чл.7, ал.1 или в други лаборатории, които отговарят на критериите по чл.37, параграфи 4 и 5 от Регламент (ЕС) 2017/625. В случая със Заповед №РД11-974/17.05.2022 г. Изпълнителния директор на ВАВХ, който е орган по чл.7, ал.1, т.4 ЗАХВ на основание чл.52, ал.2, вр. ал.1 ЗАХВ е определил собствена лаборатория, което не е пречка с оглед предвиденото в ал.1 на чл.51 да бъдат определени и други лаборатории, които отговарят на визираните критерии.

След като се установи, че оспореното разпореждане, като акт по чл.2, ал.2, т.3 АПК, който не засяга права, свободи и интереси на оспорващия, не подлежи на съдебен контрол по реда на АПК, следва извода, че посочената в него дата 20.05.2022 г. не е акт по чл.60 АПК, който допуска предварителното му изпълнение. Предварително изпълнение се допуска само на административни актове, които подлежат на обжалване. Обстоятелството, че оспорената заповед не е индивидуален административен акт обосновава и извода, че изпълнението ѝ не може да бъде спряно по реда, предвиден в АПК. Като вътрешнослужебен акт, неподлежащ на съдебен контрол, с посочване на началната дата на изпълнението му не е допуснато предвалително изпълнение.

Предвид горните аргументи, жалбата и искането за спиране на изпълнението на обжалваното разпореждане следва да бъдат оставени без разглеждане, а производството по делото – прекратено.

Доколкото оспорващото дружество не е внесло дължимата държавна такса за разглеждане на делото и с оглед изхода на спора същото следва да бъде осъдено за заплати по сметка на АдмС – С.-град държавна такса от 50 лева.

По изложените съображения и на основание чл.159, т.1 АПК, Административен съд – София град, Второ отделение, 52 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ жалбата на [фирма], [населено място] срещу разпореждане, обективизирано в Писмо изх. №ГК-94 от 18.05.2022 г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните, адресирано до Началник отдел Г. – Капитан А. в Дирекция „Граничен контрол“ при ЦУ на БАБХ, с което е разпоредено проби от пратки, съдържащи плодове и зеленчуци с произход Турция, взети на Г. „Капитан А.“ да се изпращат за извършване на лабораторни изпитвания, считано от 20.05.2022 г. в Централна лаборатория за химични изпитвания и контрол /ЦЛХИК/ към БАБХ.

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ особеното искане, направено в жалбата, депозирана от [фирма], [населено място] против разпореждане, обективизирано в Писмо изх. №ГК-94 от 18.05.2022 г. на Изпълнителния директор на Българска агенция по безопасност на храните за спиране на изпълнението на оспорения акт.

ПРЕКРАТЯВА ПРОИЗВОДСТВОТО по адм.дело № 4849/2022 г. по описа на АССГ.

ОСЪЖДА [фирма], [населено място] ДА ЗАПЛАТИ ПО СМЕТКА НА АДМС – С.-град държавна такса от 50 /петдесет/ лева.

Определението подлежи на обжалване с частна жалба пред ВАС в 7-дневен срок от уведомяването на страните, на които на основание чл.138, ал.3 АПК да се изпрати

препис от същото.

СЪДИЯ: